

Overweging.

In kranten op tv word je vaak bedolven onder allerlei onheilsprofetieën: Het gaat slecht met ons milieu. De ozonlaag, de waterhuishouding: ze zijn een bedreiging voor de toekomst van mens en wereld. Normen en waarden lijken te verdwijnen. Er zijn de problemen van drugs en alcohol, misbruik van vrouwen en kinderen. Geweld neemt hand over hand toe. We vragen ons soms af, waar het naartoe moet. Het kan zo niet langer meer.

Het zou dom zijn om de ogen te sluiten voor de problemen van onze wereld. En het zou ook dom zijn om het op het bordje te leggen van de generaties die na ons komen. We zullen zeker in de mate dat het in ons vermogen ligt, hier ons steentje in bijdragen.

Maar het is niet goed om ons in die dreiging te laten meeslepen. Het Evangelie roept op om onze hoofden juist dan omhoog te houden. Het kan niet de bedoeling zijn, dat we ten onder gaan aan pessimisme. Het leven van mens en wereld is toekomstgericht.

Dat is een belangrijke boodschap in de tijd van advent. Advent komt van het woord advenire dat 'aankomen' betekent, maar ook het Franse 'avenir', dat 'toekomst' betekent. De tijd voor Kerstmis is geen tijd van oeverloos wachten, maar wachten met een bepaald doel, wachten met een toekomst voor ogen. Een toekomst van hoop, zoals Jeremia in de eerste lezing zegt: de tijd komt dat God zijn belofte vervult. En ook Lucas in onze evangelietekst wil zijn toehoorders bemoedigen: de Joden van zijn tijd leven in een tijd van onrust, onderdrukking en tot overmaat van ramp de val van de tempel; het lijkt voor de Joden het einde van de wereld. En voor hen schrijft Lucas; hij wil hen een hart onder de riem steken en zeggen: Er moet nog heel wat water door de zee van ellende voordat het zover is en intussen moeten wij waakzaam blijven en niet het hoofd laten hangen..... Er is nieuw perspectief. Maar dat moet je wel kunnen zien, geloven in het nieuwe dat komen zal en waarin het Kind dat met Kerstmis geboren wordt, een grote rol in zal spelen....

Dat is verwachten en verwachten is belangrijk. Verwachten betekent ook dat je niet hangen blijft in het verleden: sommige mensen lijken wat vroeger was te verheerlijken en anderen halen alleen de slechte dingen ervan steeds naar voren. Alsmaar terugkijken levert echter niets op. We mogen ervan leren en genieten van mooie terugblikken, maar alleen maar zeggen hoe geweldig het vroeger was en hoe rottig de tijd nu is, dat verlamt. Dan verwacht je niets van de toekomst. Er zijn ook mensen die alsmaar bezig zijn met de toekomst: drukdoeners of tobbers, die altijd maar dubben hoe het verder moet of bezig om 'morgen' veilig te stellen, of de zwartkijkers die de toekomst alleen maar duister inzien.... Ook onder gelovigen tref je mensen die 'de tekenen des tijds' zoveel angst inboezemen, dat het hen verlamt. Ook dan verwacht je niets van de toekomst...

Maar vandaag is belangrijk: we leven in de tegenwoordige tijd. Die tijd is ons gegeven. En in deze tijd mogen we 'de tekenen des tijds' verstaan. Vandaag daagt Jezus ons uit nooit het hoofd te laten hangen vanwege het verleden of de toekomst. Kom overeind, zegt Hij óók tegen ons, en wees waakzaam, wees attent; zie wat er hier en nu om je heen gebeurt en versta de dingen die God nu van je verwacht!

Dat is verwachten en verwachten is belangrijk. Iemand heeft dat eens mooi verwoord en schrijft:

Verwacht niets, je wordt ook niet teleurgesteld
Verwacht niets en je zult ook niet verrast worden
Zo vervullen voorspellingen zich vanzelf.
Verwacht niets van vluchtelingen: ze zijn en blijven slechts een last.
Je zult nooit verwonderd raken.
Verwacht niets van een kind: Je zult hem niet zien groeien.
Verwacht niets van jezelf en je zult onder de maat blijven met je eigen licht.

Wie verwacht, zal groeien.
Wie verwacht zal licht zien.
Op een plaats zonder deur, zonder drempel
glanst het licht van de toekomst in een kindergezicht.

Amen.